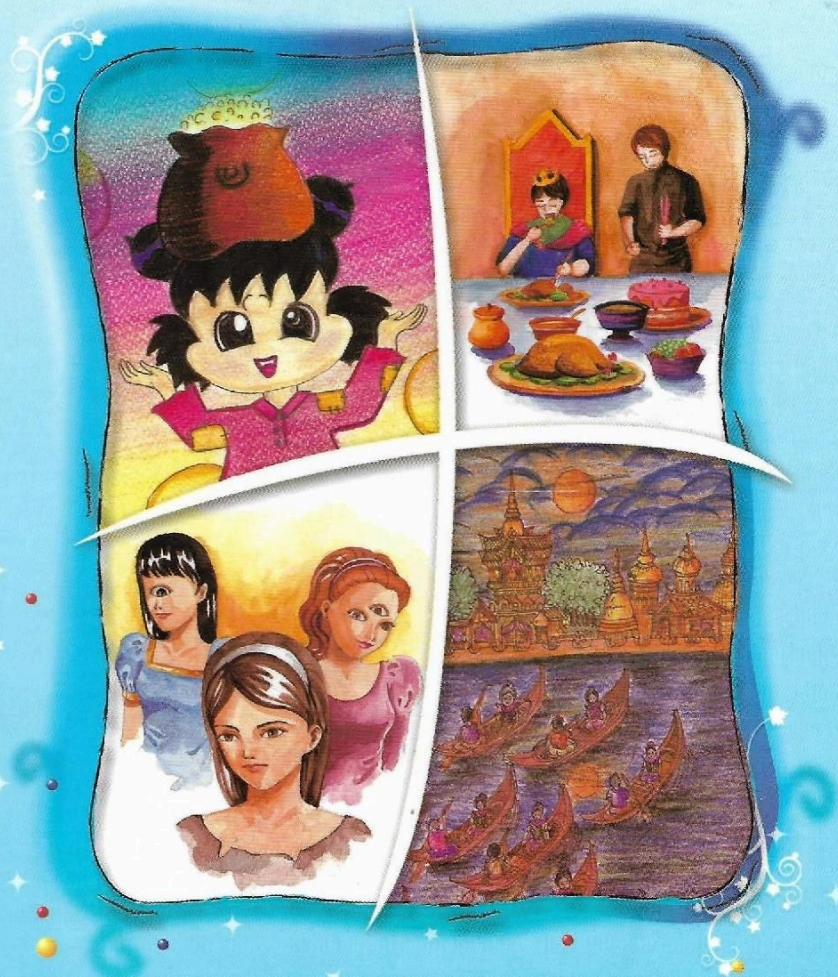

นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๒

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
ทรงแปลและเรียบเรียง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕

นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๒

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

ทรงแปลและเรียบเรียง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๒

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

ทรงแปลและเรียบเรียง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับความกรุณาจากท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงคราม

อนุญาตให้พิมพ์แจกโรงเรียนประถมศึกษา และหน่วยงานในสังกัดทั่วประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๔๔,๕๐๐ เล่ม

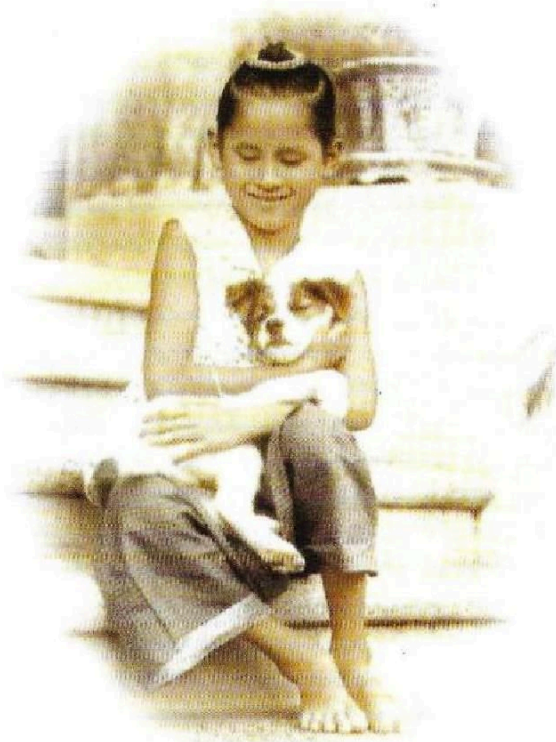
ISBN 978 - 974 - 650 - 898 - 8

สำนักพิมพ์องค์การค้ำของ สกสค. จัดพิมพ์

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

โทร. ๐-๒๕๓๘-๔๐๓๓ ต่อ ๔๑๒-๔๑๖ โทรสาร ต่อ ๔๑๕

www.suksapan.or.th

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นพระธิดาในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พระองค์เป็นพระโสทรเชษฐภคินีในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงปฏิบัติพระราชกิจแทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และทรงปฏิบัติวิภูษากสมเด็จพระบรมราชชนนี ซึ่งเป็นพระมารดาอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังทรงเป็นอาจารย์ เป็นประธาน และเป็นองค์อุปถัมภ์องค์กรการกุศลอื่นๆ อีกมาก พระกรณียกิจของพระองค์ล้วนเอื้อประโยชน์สุขแก่อาณาประชาราษฎร์ เป็นอเนกนานัปการ

คำนำสำหรับผู้ใหญ่

สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เคยทรงปรารภกับข้าพเจ้าหลายครั้งว่าในงานศพอยากให้มีหนังสือสำหรับเด็กอย่างหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าก็กราบบังคมทูลว่าในสมัยนี้มีหนังสือสำหรับเด็กมากมายล้วนแต่ดี ๆ สนุก ๆ สวยงาม มีภาพประกอบด้วย หนังสือของหลานท่านเองก็มี เช่น หนังสือของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไม่เหมือนเมื่อ ๖๐ กว่าปีมาแล้วที่หาหนังสือประเภทนี้ได้ยากมาก แล้วก็ไม่ได้พูดเรื่องนี้กันอีกและก็คงไม่ได้รับสั่งกับใครต่อไป

ครั้นเมื่อหนังสือ “จดหมายเหตุนานาชาติ” ที่ข้าพเจ้าจัดทำอุทิศถวายในการพระราชพิธีถวายพระเพลิงสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีใกล้จะเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าก็ไปเห็นหนังสือ “นิทานสำหรับเด็ก” เข้า ทำให้นึกถึงการรับสั่งของสมเด็จพระแม่เมื่อหลายปีมาแล้ว อันที่จริงหนังสือเล่มนี้ไม่มีคุณค่าอะไรทางวรรณคดี แต่เป็นงานเขียนของเด็กประถม ๓ อาจเป็นที่สนใจของเด็กประถม ๑ หรือประถม ๒ เพราะเข้าใจง่าย ยิ่งกว่านั้นสมเด็จพระแม่ทรงมีส่วนอย่างมากในการกำเนิดและการสำเร็จของหนังสือ “นิทานสำหรับเด็ก” นี้ ในเวลานั้นข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือนิทานภาษาอังกฤษมาก เมื่ออยู่ที่อเมริกาข้าพเจ้าไปโรงเรียนอนุบาลแล้ว แต่ยังอ่านหนังสือไม่ออกเมื่อกลับมาเมืองไทย สมเด็จพระแม่ทรงให้ครูชาวอังกฤษหรืออเมริกันมาคุยด้วยและสอนการปักผ้าอย่างง่าย ๆ ต่อมาก็สอนหนังสือจริงๆ จึงได้หัดอ่านภาษาไทยที่โรงเรียนและภาษาอังกฤษที่บ้านพร้อมๆ กันไป วันหนึ่ง สมเด็จพระแม่รับสั่งว่าในเมื่อข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษออกและรู้จักนิทานฝรั่งมากน่าจะมาแบ่งให้เด็กไทยทราบบ้าง ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นและยินดีมาก วิธี “แปล” ของข้าพเจ้านั้นคืออ่านเรื่องให้เข้าใจเสียก่อน แล้วก็เล่าเป็นภาษาไทย ดังนั้นเรื่องที่ยาว ๕-๖ หน้า หรือมากกว่าจึงเหลือเพียง ๑-๒ หน้า ความอดทนของเด็ก ๙ ขวบยังมีน้อย ข้าพเจ้ายังจำได้ถึงความเบื่อหน่ายเมื่อต้องมาเขียนเรื่องให้จบ สมเด็จพระแม่นอกจากต้องทรงตามตัวข้าพเจ้ามาเขียนยังต้องทรงแก้การสะกด และในที่สุดต้องทรงเป็นพระธุระในการจัดส่งโรงพิมพ์อีกด้วย

เนื่องจากหนังสือเล่มนี้จะมอบให้โรงเรียนประถมทั่วประเทศ จำเป็นที่จะให้การสะกดถูกต้องและเป็นแบบปัจจุบัน จึงได้ขอให้อาจารย์ภาษาไทยเป็นผู้ตรวจและแก้ไขฉบับที่พิมพ์ครั้งแรก ซึ่งใช้วิธีเขียนของปลายรัชกาลที่ ๕ ต้นรัชกาลที่ ๖ เพราะผู้ตรวจคือสมเด็จพระแม่ เช่น คำว่า “เดิน” ข้าพเจ้าก็ถูกสอนให้เขียนแบบปัจจุบันแล้ว แต่ทุกครั้งจะทรงแก้เป็น “เดิน” เพื่อการเปรียบเทียบขอเสนอตัวอย่างมาบางคำ

แบบเก่า

ตาปู

เพ็ชร

วิชา

เข้า (คำนี้ได้พบในศิลาจารึกหลักที่ ๑)

แบบปัจจุบัน

ตะปู

เพชร

วิชา

ข้าว

นอกจากนั้น ฉบับพิมพ์ครั้งแรกยังใช้เครื่องหมาย “ , ” (จุลภาค) และ “ . ” (มหัพภาค) ซึ่งรัชกาลที่ ๖ ทรงกำหนดการใช้ไว้ แต่ไม่ได้รับความนิยม จึงไม่มีการใช้อีกต่อไป

ในที่สุด ข้าพเจ้าขอขอบใจนายเริงชัย จงพิพัฒน์สุข ผู้มีความจงรักภักดีอย่างสูงใน พระองค์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และขอพิมพ์หนังสือเล่มนี้ทูลเกล้าทูลกระหม่อม ถวายจำนวน ๕๐,๐๐๐ เล่ม

โอบนิธิ รัชกาลที่ ๖

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

คำนำ

หนังสือเรื่อง นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เป็นหนังสือในชุดนิทาน ๑๓ เรื่อง ซึ่งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงแปลและเรียบเรียงขึ้นจากนิทานของต่างประเทศที่เคยทรงอ่านและโปรด ขณะทรงนิพนธ์ มีพระชนมายุได้ ๙ พรรษา ทรงศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และดำรงพระยศเป็น พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้ากัลยาณิวัฒนา จุดมุ่งหมายที่ทรงนิพนธ์เพื่อให้เด็กไทยครั้งกระนั้นหนังสือนิทานดีๆ ได้อ่านกัน ตามกระแสพระราชดำรัสในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

หนังสือนิทานสำหรับเด็กทั้ง ๑๓ เรื่องนี้ ได้เคยจัดพิมพ์มาแล้ว ๓ ครั้ง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ในการจัดพิมพ์ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับความกรุณาจาก ท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงคราม พระธิดาในสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ อนุญาตให้นำพระนิพนธ์นิทาน ๑๓ เรื่อง มาแบ่งจัดพิมพ์เป็น หนังสือ ๓ เล่ม เผยแพร่แก่นักเรียนทั่วประเทศ ใช้ชื่อหนังสือว่า นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๑ นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๒ และนิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๓ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ๒ และ ๓ ตามลำดับ

หนังสือเรื่อง นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๒ นี้ ประกอบด้วยนิทาน ๔ เรื่อง ได้แก่ เรื่อง หม้อแบ่งโอ้ต พระเจ้าแผ่นดินไม่เสวยพระกระยาหาร ตาเดียว สองตา และสามตา และเรื่อง เจ้าหญิง ๑๒ องค์ วาดภาพโดยนักเรียนจากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี และโรงเรียน มัธยมสิริวัณวรี ๒ จังหวัดสงขลา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขออ้อมรำลึกในพระกรุณาธิคุณของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ขอขอบพระคุณ ท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงคราม ที่อนุญาตให้จัดพิมพ์พระนิพนธ์นิทานที่มีคุณค่ายิ่งนี้ อันจะเป็นประโยชน์แก่เด็กไทยโดยถ้วนทั่วกัน

สม อภิบาล มอญ

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ส า ร บั ญ

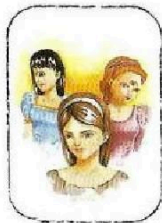
หม้อแป้งโอ้ต

๑

พระเจ้าแผ่นดินไม่สวย
พระกระยาหาร

๖

ตาเดียว สองตา และสามตา

๑๒

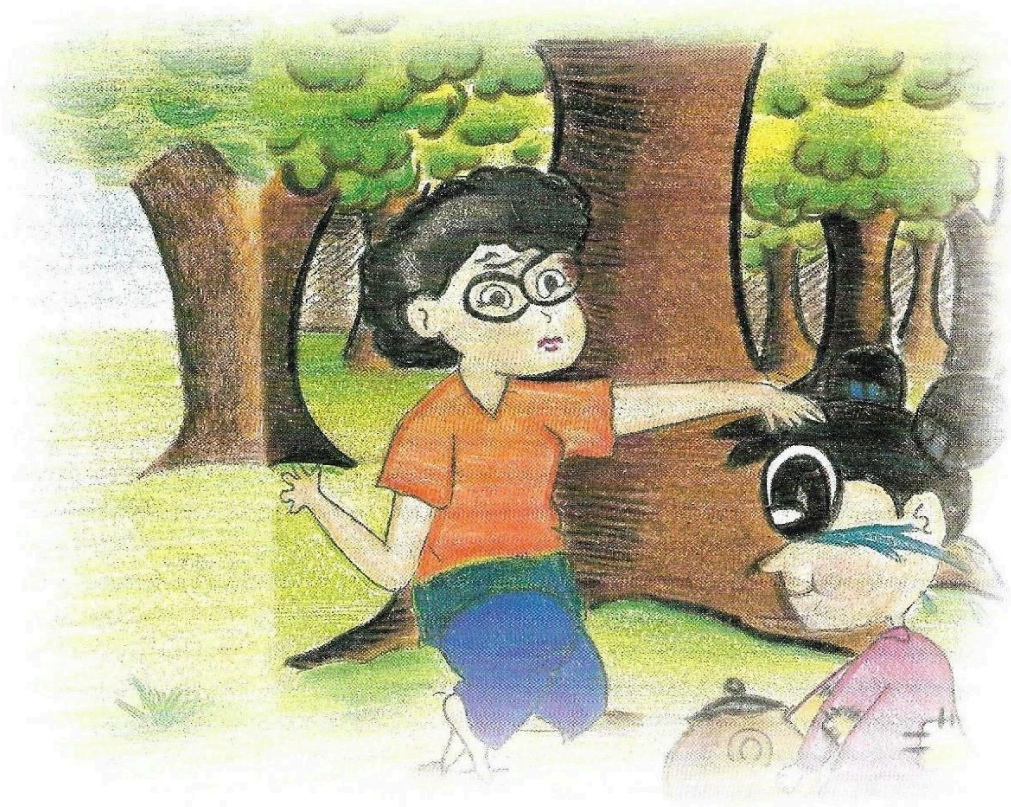

เจ้าหญิง ๑๒ องค์

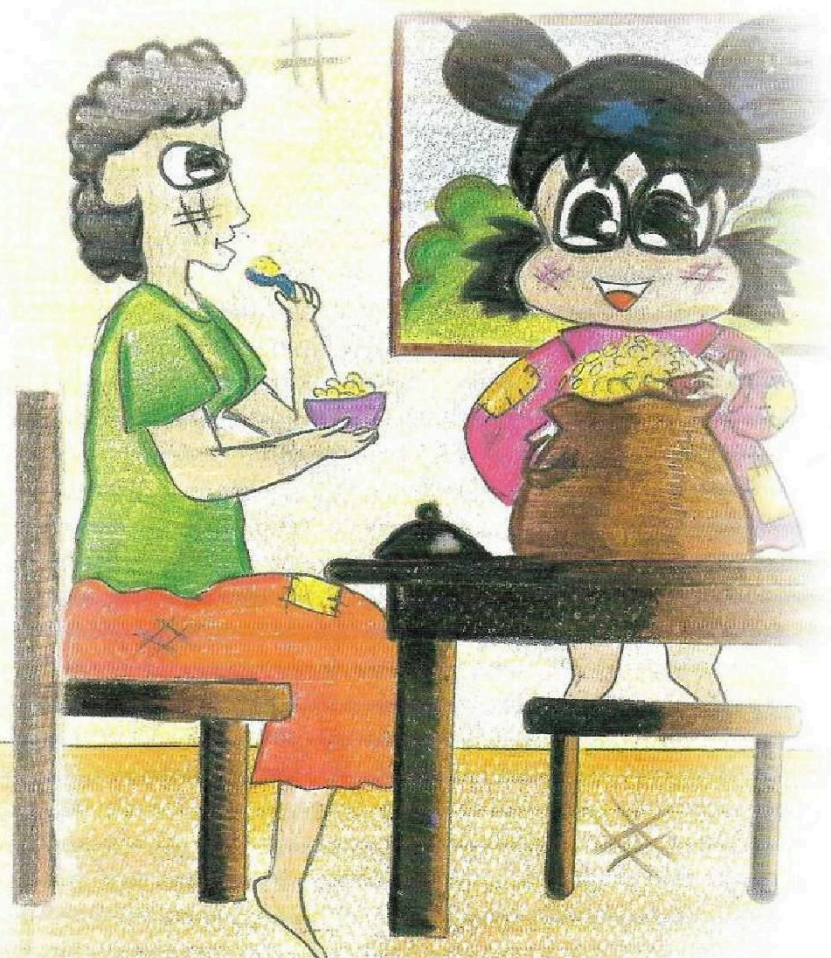
๒๒

หมีอแป้งโอด

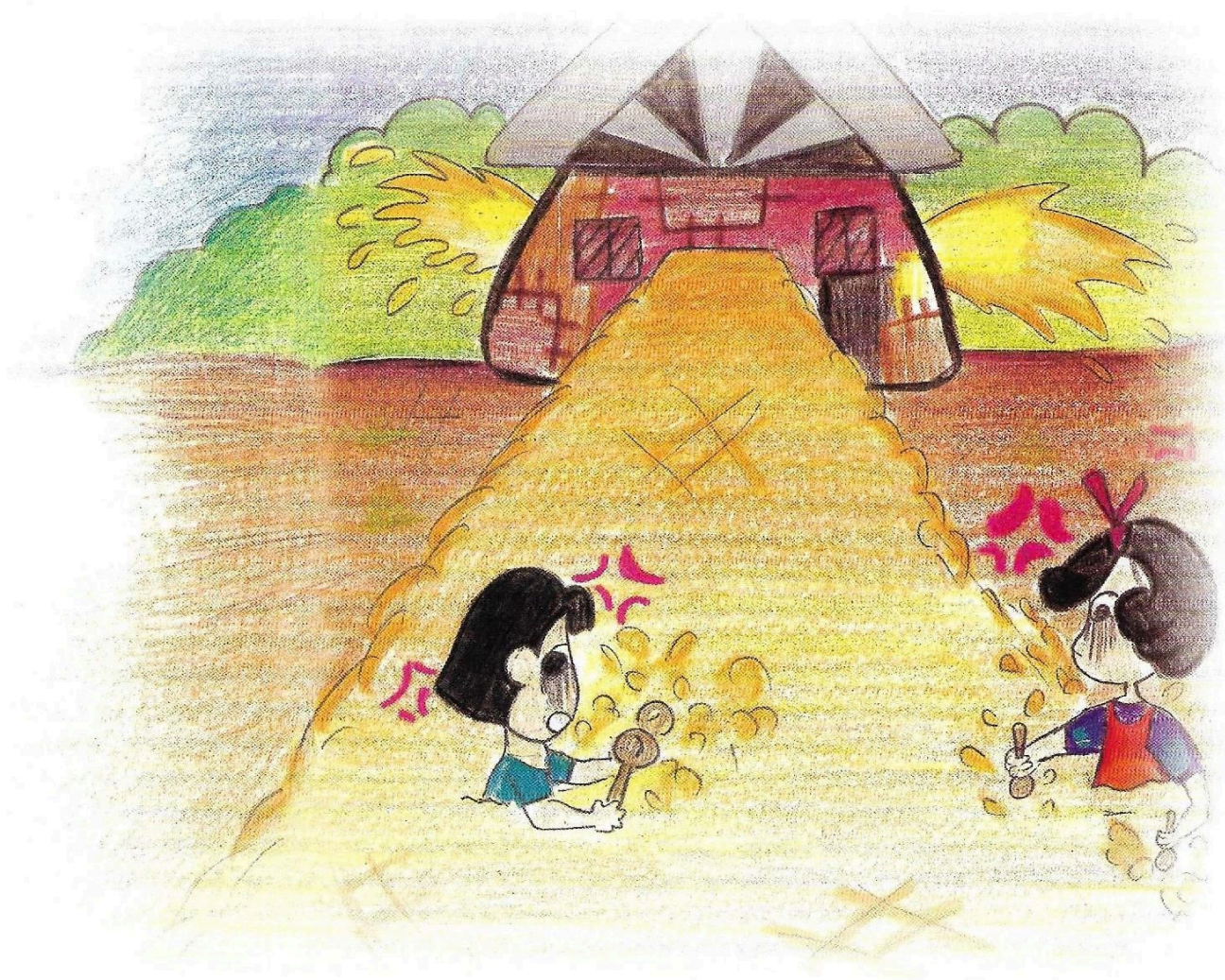
ครั้งหนึ่ง มีเด็กคนหนึ่ง เขาอยู่กับแม่ของเขา เขาเป็นคนจนมาก วันหนึ่งเด็กและแม่ไม่มีอะไรกิน แม่เขาจึงให้ไปเก็บลูกน้ทในป่า เขาหาเท่าไรก็ได้ เขาจึงร้องไห้ มีคนคนหนึ่งเดินมา และถามว่าทำไมจึงร้องไห้ เด็กตอบว่าฉันหิวมาก ยายแก่พูดว่าอย่าร้องไห้ ฉันจะให้หม้อแบ่งโอ้ตนี้ ถ้าอยากกินแบ่งโอ้ต จงพูดว่า หนึ่ง สอง สาม ทำแบ่งโอ้ตให้ฉัน ถ้าพอแล้ว จงร้องว่า สอง สาม สี่ หยุดทำ เด็กคนนั้นได้ขอบใจแล้วก็ถือหม้อกลับบ้าน แล้วได้อาหม้อไปให้แม่ดู

แม่ของเขาได้พูดว่า หม้อหรือ เราไม่มีอะไรจะใส่ เด็กหญิง
ได้ตอบว่า มันทำแป้งโอ้ตให้เราได้ แล้วเขาก็ยกหม้อขึ้นไปตั้ง
บนโต๊ะ แล้วพูดว่า หนึ่ง สอง สาม ทำแป้งโอ้ตให้ฉัน
พอเขากินอิ่มแล้ว เขาก็พูดว่า สอง สาม สี่ หยุดทำ เมื่อแม่
ของเขาและเขาหิวเมื่อไร เขาก็ให้หม้อทำแป้งโอ้ต

วันหนึ่ง เด็กหญิงนี้ได้ไปเที่ยว และทิ้งแม่อยู่คนเดียว
แม่ของเขาหิว เขาจึงเอาหม้อตั้งบนโต๊ะ และพูดว่า หนึ่ง สอง
สาม ทำแป้งโอ้ตให้ฉัน เมื่อเต็มหม้อ เขาพูดว่า หยุดทำ
หยุดทำ หม้อก็ไม่หยุด เพราะเขาไม่พูด สอง สาม สี่ หยุดทำ
แป้งโอ้ตสันโต๊ะ ไหลลงบนพื้นกระดานออกไปนอกบ้าน แป้ง
เต็มไปที่ถนน

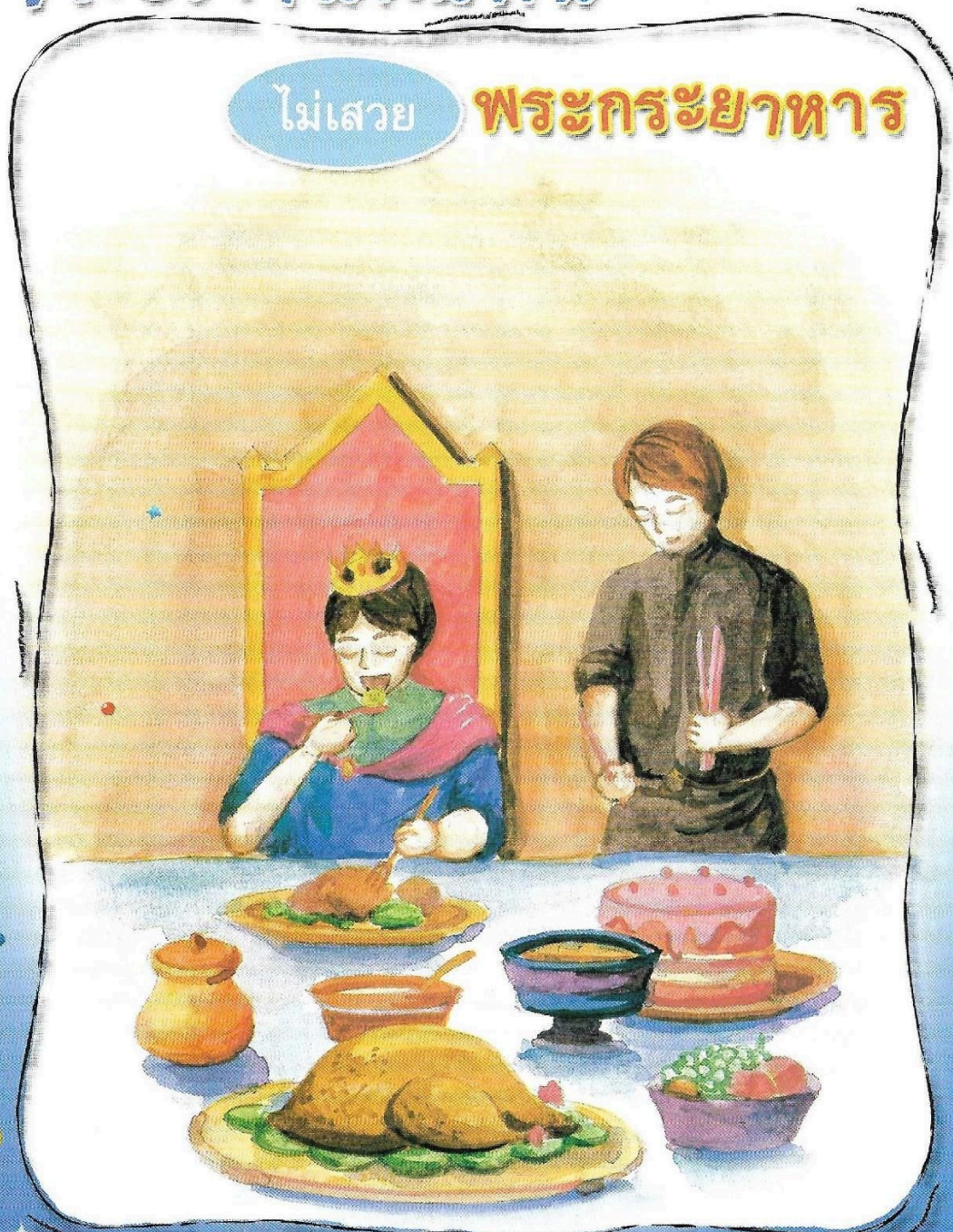

คนทุกคนร้องว่าทำให้หยุดชิ แม่ได้ร้องตอบว่า ฉันทำ
ไม่ได้ คนทุกคนมีช้อนอยู่ในมือ แล้วก็ตักหนทางไป เมื่อ
เด็กหญิงกลับแล้ว เขาพูดว่า สอง สาม สี่ หยุดทำ แล้วหม้อ
ก็หยุดทำ

พระเจ้าแผ่นดิน

ไม่เสวย

พระกระยาหาร

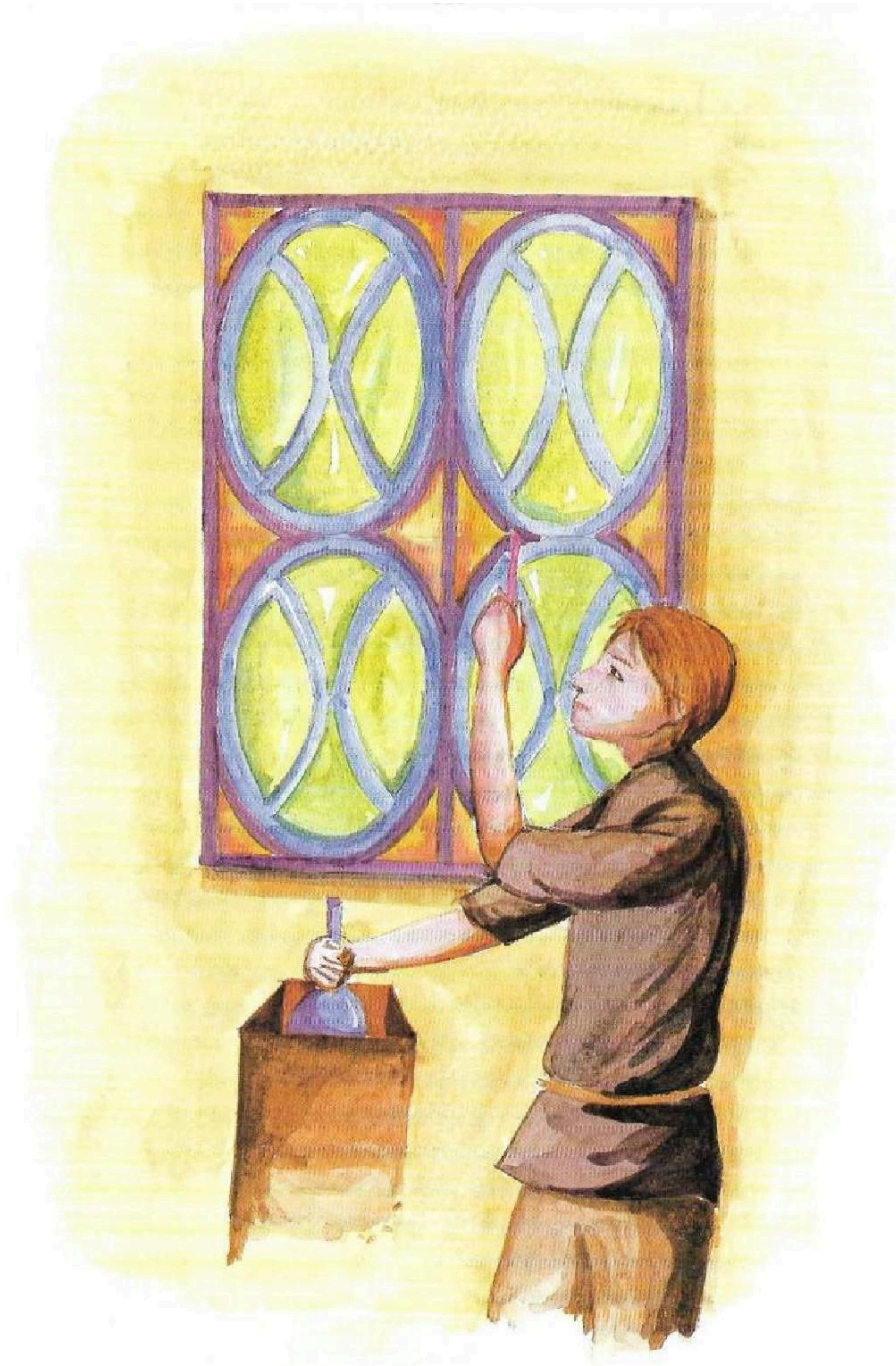

มีพระเจ้าแผ่นดินพระองค์หนึ่ง ไม่เสวยของอะไรเลย
พระราชินีเข้าไปทำเครื่องเสวยก็ไม่เสวย

พอสักประเดี๋ยวมอก็มา พอหมอเปิดถุง มีจานขนมเค้กอยู่
แต่พอพระเจ้าแผ่นดินทอดพระเนตรเห็นเข้า จึงถอด
รองพระบาททองขว้างหมอ

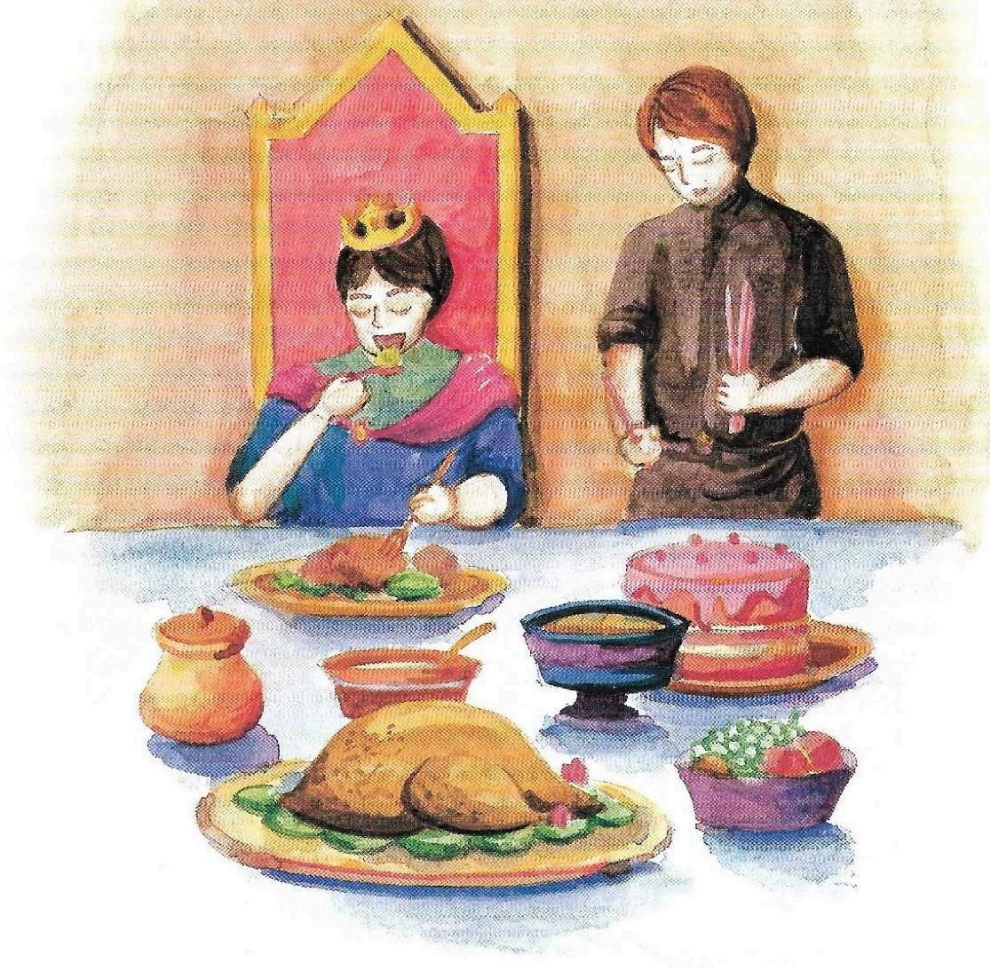

แต่พอสักประเดี๋ยวมียมออีกคนหนึ่ง เข้ามาทูลพระเจ้า-
แผ่นดินว่า จะวัดปรอท หมอเอาปรอทสีชมพูและส่องกับแดด
พระเจ้าแผ่นดินโปรดปรอทสีชมพู มากกว่าปรอทธรรมดา

พระเจ้าแผ่นดินอ้าพระโอษฐ์ หมอก็เอาปรอทใส่ พระเจ้า-
แผ่นดินเลยกลืนปรอทลงไป

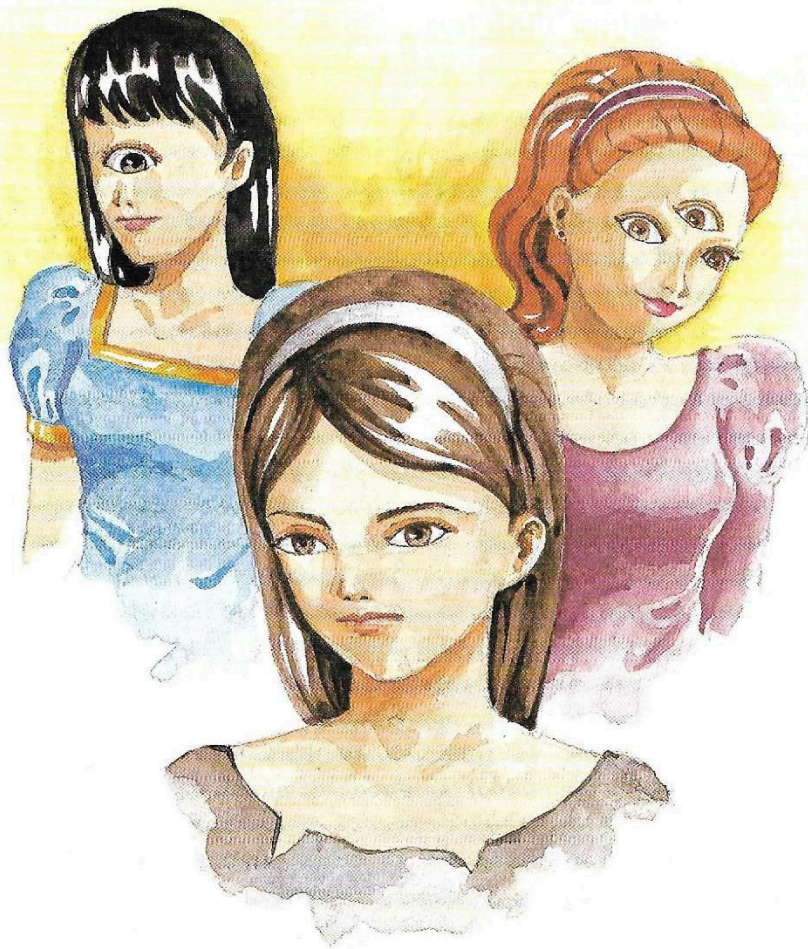
พระราชินีถามว่า พระเจ้าแผ่นดินเสวยปรอทจะเจ็บไหม
หมอตอบว่า ไม่เจ็บ เพราะปรอทนั้นทำด้วยขนม

พระเจ้าแผ่นดินโปรดปรานมาก อยากจะเสวยอีก หมอก็
ทูลว่า ถ้าเสวยพระกระยาหารแล้ว ก็เสวยปรอทได้หนึ่งอัน
พระเจ้าแผ่นดินก็ทรงเรียกเครื่องมาเสวย และตั้งแต่นั้นมา
ก็เสวยเครื่องต่อไป

ตาเดียว

สี งตา และ สามตา

ครั้งหนึ่งมีหญิงอยู่คนหนึ่ง มีลูกสาวสามคน คนแก่ที่สุด
ชื่อว่า ตาเดียว เพราะเขามีตาข้างเดียว คนที่สองชื่อว่า สองตา
เพราะเขามีตาสองข้าง คนที่สามชื่อว่า สามตา เพราะเขามี
ตาสามตา

แม่ของเขาไม่รักสองตา เพราะเขาเป็นคนธรรมดา จึงให้
สองตาทำงานมากกว่าพี่และน้องของเขา และให้เสื้อผ้าๆ แก่เขา
และยังต้องกินอาหารที่เหลือจากพี่และน้องของเขา ทุกวัน
เขาต้องไปเลี้ยงแพะตัวหนึ่ง

วันหนึ่งเขานั่งร้องไห้อยู่ เขาเจอผู้หญิงคนหนึ่งสวยงามมาก
เขาถามว่า ร้องให้ทำไม สองตาบอกว่า ฉันอดอาหาร เพราะ
พี่และน้องฉัน และแม่ด้วยให้ฉันทำงานหนัก หญิงผู้นั้นพูดว่า
ไม่เป็นอะไร ฉันจะให้ของดีแก่เจ้า

เวลาเจ้าหิวข้าว
พูดกับแพะว่า บลืทๆ
ฉันต้องการอาหารที่ดี
พอพูดขาดคำ
จะมีโต๊ะ
และเครื่อง
ที่อร่อย
อยู่บนโต๊ะ
เมื่อกินอิ่ม
แล้วให้พูดว่า
บลืทๆ และเก็บ
โต๊ะไป และโต๊ะก็จะ
หายไป พอพูดขาดคำ
หญิงผู้นั้นก็หายไปทันที

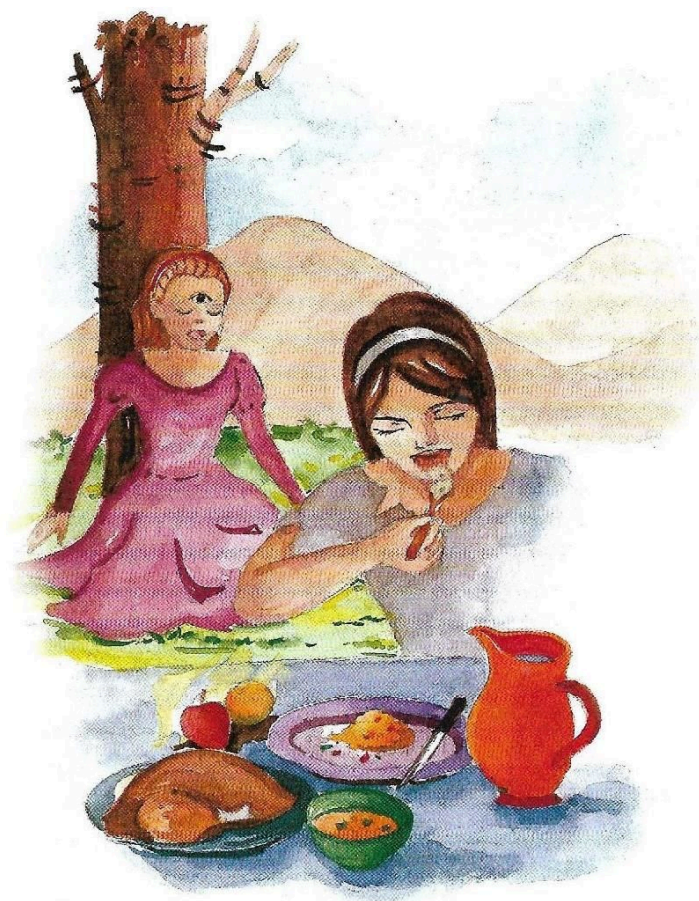
สองตาจึงพูดว่า บลึทๆ ฉันต้องการอาหารที่ดี แล้วก็มี
อาหารที่ดีมาอยู่พร้อม เขาจึงกินเสียจนอึด ปอเขาอึดแล้วเขา
ก็พูดว่า บลึทๆ จงเอาอาหารนี้ไป อาหารก็หายไป

คืนนั้นเขากลับไป เขาเห็นเศษขนมปังสองสามอันเท่านั้น เขาก็ไม่กิน พอรุ่งขึ้นเช้าก็ไม่กินอะไรอีก และเขาก็เอาแพะไปเลี้ยงตามเดิม แม่เขาจึงสงสัยว่า ใครจะให้อาหารแก่เขา แม่เขาจึงให้ตาเดียวไปดู พอถึงที่ภูเขา สองตาบอกว่า มา ตาเดียวมาให้ฉันพดเสีย เขาจึงร้องเพลงกล่อมไปกล่อมมา ตาเดียวเลยหลับ ตาเดียวก็ไม่แลเห็นเวลาสองตากินข้าว

ตอนเย็นเมื่อกลับมาถึงบ้านแล้ว แม่ของเขาถามว่า ตาเดียวสองตาเอาอาหารมาจากไหน ตาเดียวตอบว่า ไม่ทราบ เพราะสองตากล่อมเสียหลับ

ครั้นรุ่งขึ้น แม่ก็ให้สามตาไปดู พอเดินไปถึงแล้ว สองตาพูดว่า มา สามตา ฉันจะมัดให้เย็นสบาย แล้วสองตาก็ก่อมจนสามตาหลับไปสองตา แต่อีกตาหนึ่งยังเปิดอยู่ สองตาก็ก็ดให้แพะเอาอาหารมาให้กิน ตาที่เปิดอยู่ของสามตาก็ก็กแลเห็น

เมื่อกลับบ้านก็ไปเล่าให้แม่ฟัง แม่ก็โกรธมากที่สองตา
มีเคราะห์ดี ก็ฆ่าแพะเสีย

เมื่อสองตารู้เข้าก็ไปร้องไห้ในที่ที่เลี้ยงแพะ และหญิง
สวยงามผู้นั้นก็มาปรากฏให้เห็น และถามว่า ทำไมจึงร้องไห้
สองตา สองตาตอบว่า แม่ฆ่าแพะเสียแล้ว หญิงผู้นั้นตอบว่า
ไม่เป็นอะไร ให้ไปขอหัวใจของแพะมา แล้วเอาไปฝังไว้หน้าบ้าน
พอพูดแล้วก็หายไป

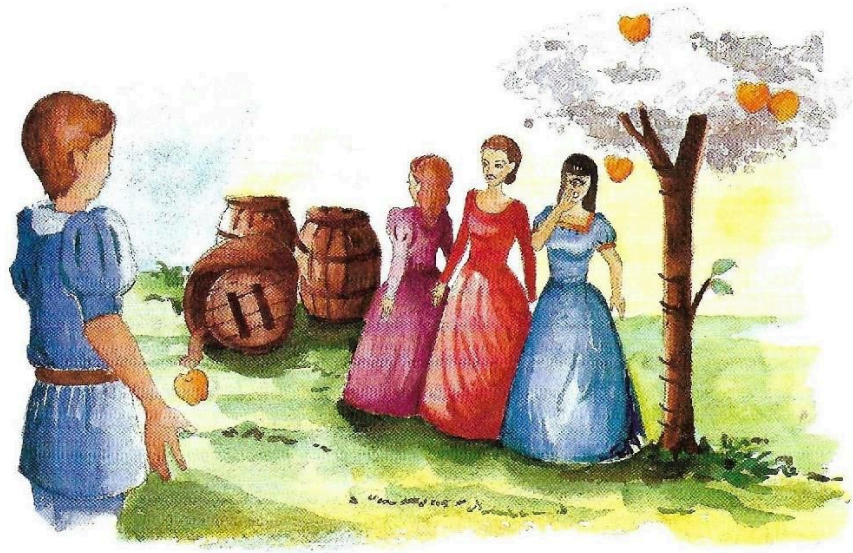

สองตาจึงไปขอหัวใจ
แพะมาได้ แล้วก็เอาไปฝังไว้
หน้าบ้าน

พอรุ่งขึ้นเช้า ก็เกิดมี
ต้นแอปเปิ้ลขึ้น มีลูกเป็น
ทองใบเป็นเงิน แม่เขาเห็นเข้า
จึงให้ตาเดียวขึ้นไปเก็บ

พอเขาเอื้อมมือจะเก็บ
ผลและใบหนีไป
แม่เขาจึงให้สามตา
ขึ้นไปเก็บ ผลและ
ใบก็หนีไปอีก แม่
จึงให้สองตาขึ้นไปเก็บ
ก็เก็บมาได้อย่างง่าย

เวลานั้นเผอิญมีเจ้าชายองค์หนึ่งเสด็จผ่านมา แม่เขาก็ให้สองตาเข้าไปซ่อนอยู่ในถ้ำไม้ เจ้าชายเห็นต้นแอปเปิ้ลทองก็รับสั่งว่า นี่ของใคร ตาเดียวก็พูดว่า ของหม่อมฉันพะคะ เจ้าชายรับสั่งว่า ให้เก็บมาให้สักกิ่งหนึ่ง แต่พอตาเดียวขึ้นไปก็เก็บไม่ได้ จึงให้สามตาขึ้นไปก็เก็บไม่ได้ สองตากลึงผลแอปเปิ้ล

ออกมา เจ้าชายเห็นเข้าก็รับสั่งถามว่า นั่นใคร สองตาตอบว่า หม่อมฉันคือสองตา

เจ้าชายรับสั่งว่า เก็บผลแอปเปิ้ลทองให้สักกิ่งหนึ่ง พอสองตาขึ้นไป ก็เก็บได้กิ่งหนึ่งแล้วเอามาถวายเจ้าชาย

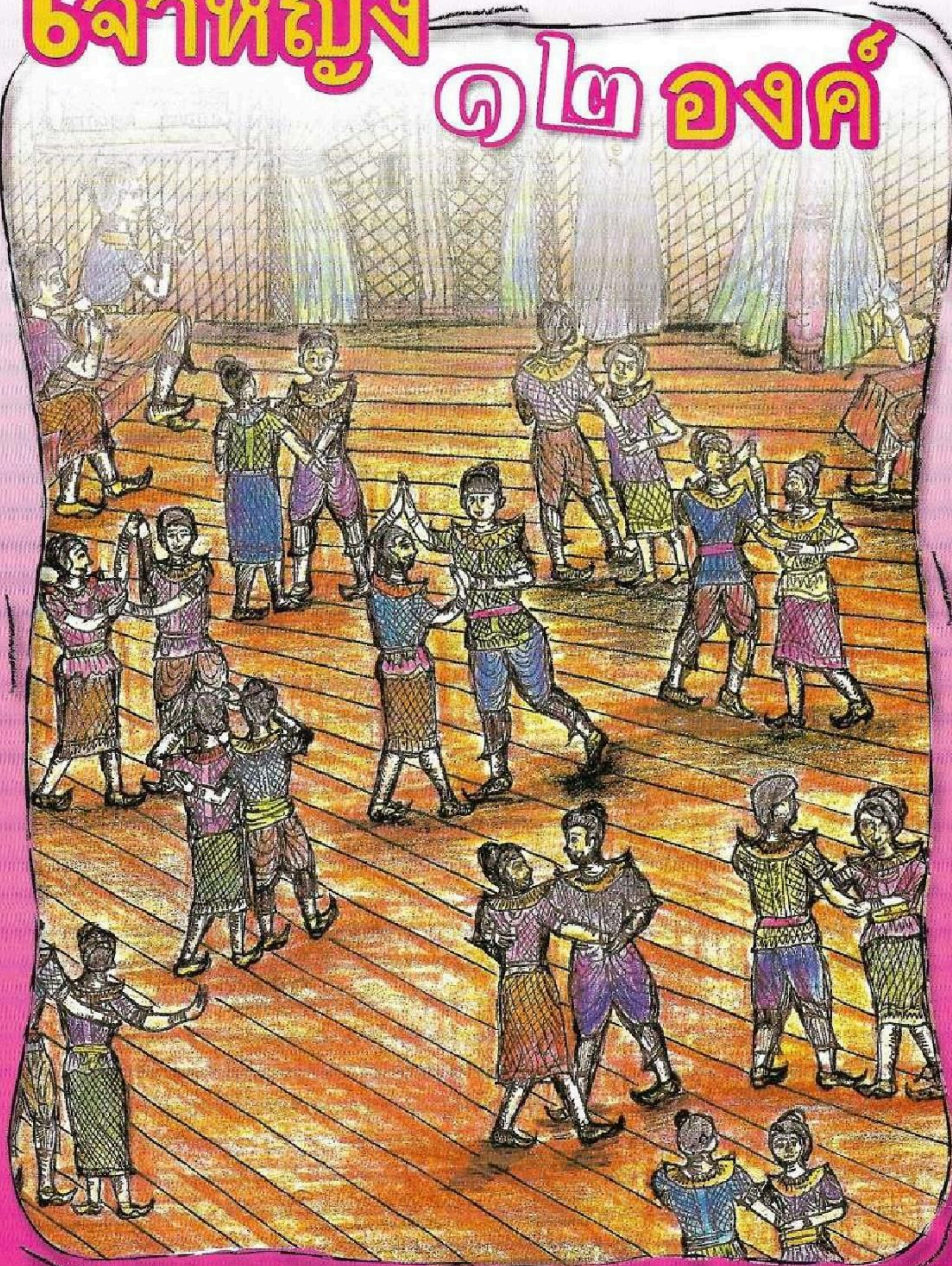

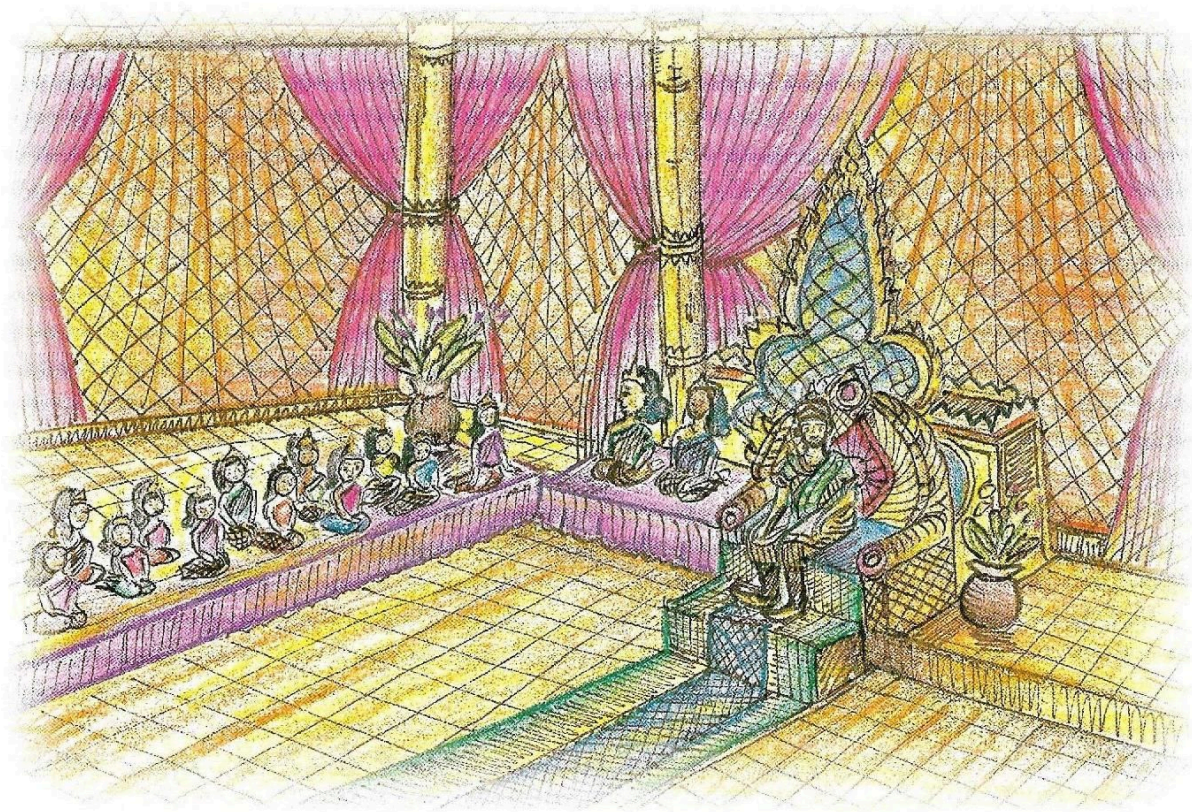
เจ้าชายรับสั่งถามว่า อยากได้อะไรก็บอกมา สองตาพูดว่า
อยากจะไปอยู่ในวังด้วย เจ้าชายก็รับสั่งว่า ได้ แล้วก็พาไป

แม่กับตาเดียว และสามตา พูดว่า เออเราจะได้ต้นแอปเปิ้ลทอง
เป็นของเรา แต่พอเข้ารุ่งขึ้น ต้นแอปเปิ้ลทองก็หายไป สองตา
ก็ได้แต่งงานกับเจ้าชาย อยู่เป็นสุขสบายต่อไป

เจ้าหญิง ด.๒ องค์

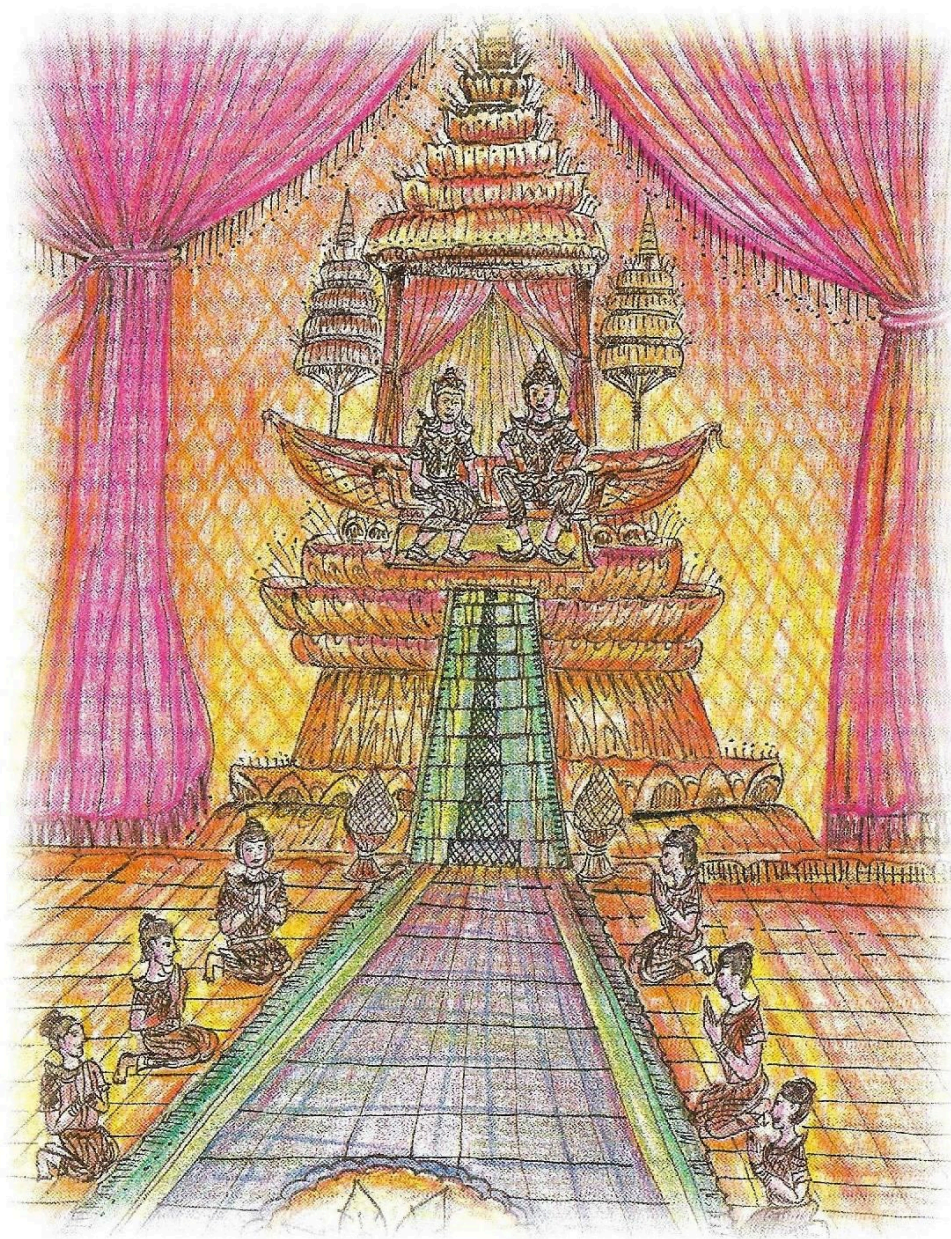

พระเจ้าแผ่นดินพระองค์หนึ่ง มีพระธิดา ๑๒ องค์
พระธิดานั้นบรรทมในห้องเดียวกัน

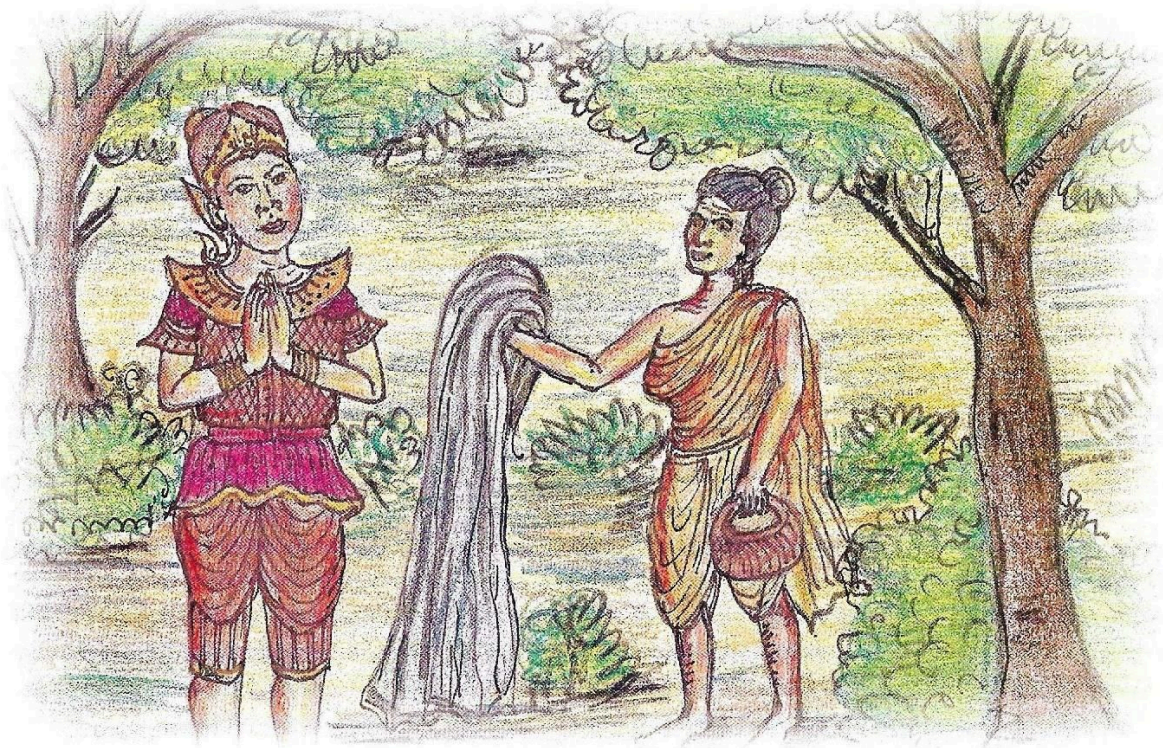

พระเจ้าแผ่นดินใส่กุญแจห้องของพระธิดาเสมอในเวลา
กลางคืน แต่รองพระบาทเต็นรำของเจ้าหญิงเหล่านี้สีกเสมอ
และต้องเปลี่ยนบ่อย และไม่มีใครทราบได้ว่า ได้ไปเต็นรำที่ไหน

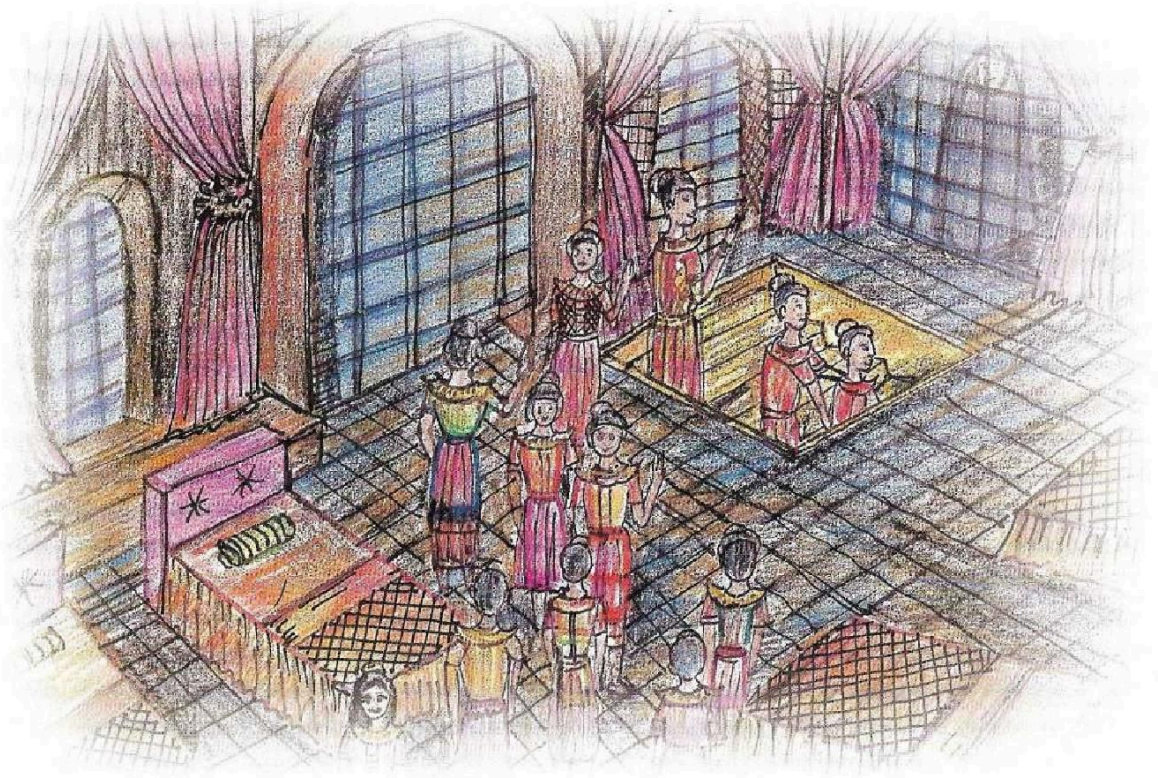
พระเจ้าแผ่นดินจึงประกาศว่า ถ้าใครบอกได้ว่าเจ้าหญิง
ทั้ง ๑๒ องค์นี้ไปเต็นรำที่ไหน จะให้แต่งงานกับเจ้าหญิงองค์หนึ่ง
และให้เวลาไปสืบสามคืน ถ้าไม่ได้จะฆ่าเสีย

มีเจ้าชายองค์หนึ่งมารับอาสา ท่านได้ไปบวรมณอยู่ข้าง
ห้องเจ้าหญิง แต่ก็กลับเสียทั้งสามคืน เลยไม่ได้เรื่องอะไรก็ถูกฆ่า

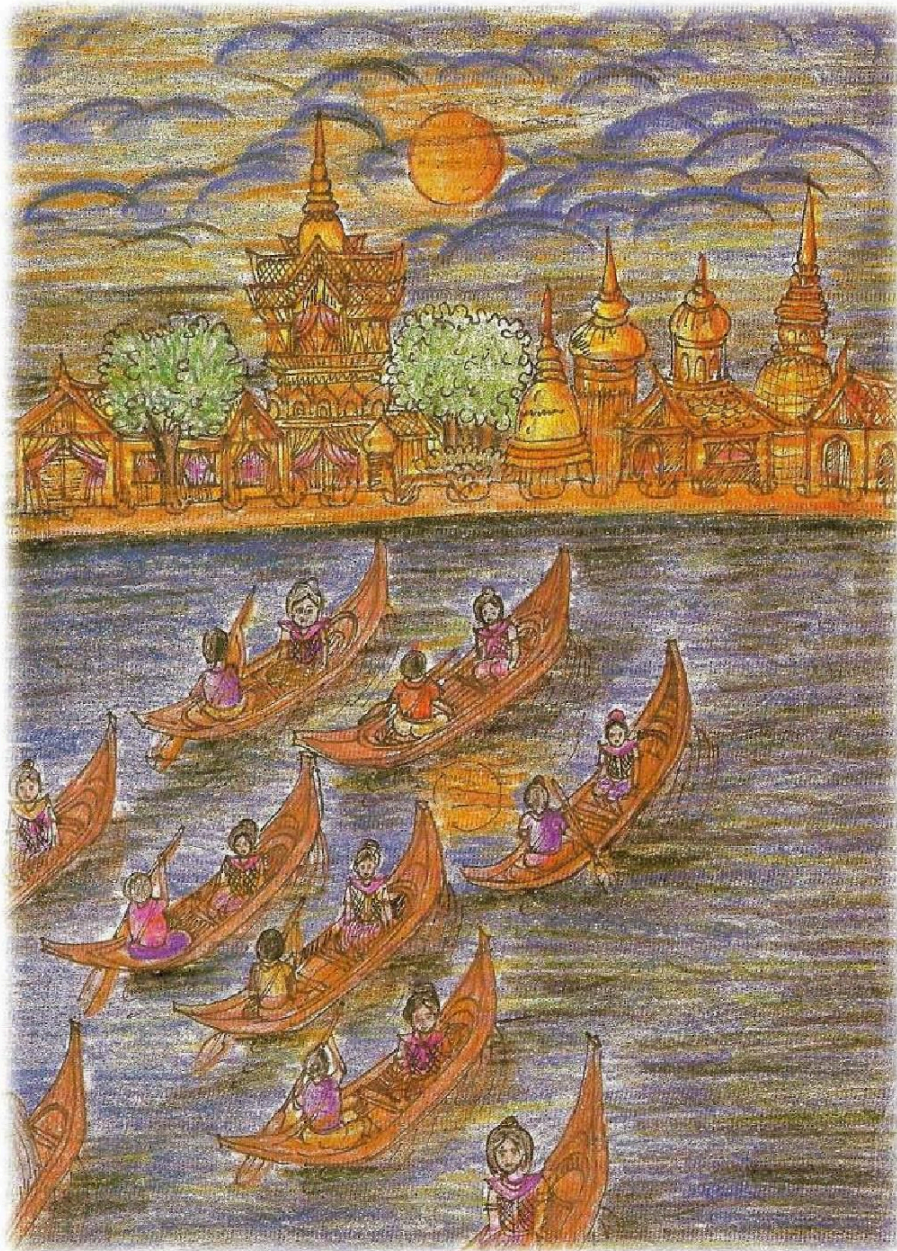
มีทหารเก่าแก่อยู่คนหนึ่ง เขาจะไปสืบว่า เจ้าหญิง
ไปเดินรำที่ไหน เขาจึงพบยายแก่ผู้หนึ่ง ยายแก่ถามว่า ทหาร
ท่านจะไปไหน ทหารตอบว่า ฉันจะไปสืบว่า เจ้าหญิงไป
เดินรำกันที่ไหน ยายแก่พูดว่า นั่นแหละยากนัก ท่าน
ต้องไม่ดื่มเหล้าที่เจ้าหญิงให้ท่านเวลาเย็น และยายแก่จึงให้
เสื้อคลุมตัวหนึ่งให้ทหารและพูดว่า ถ้าท่านคลุมเสื้อตัวนี้
ท่านจะหายตัวได้ แล้วเขาก็ลาไป

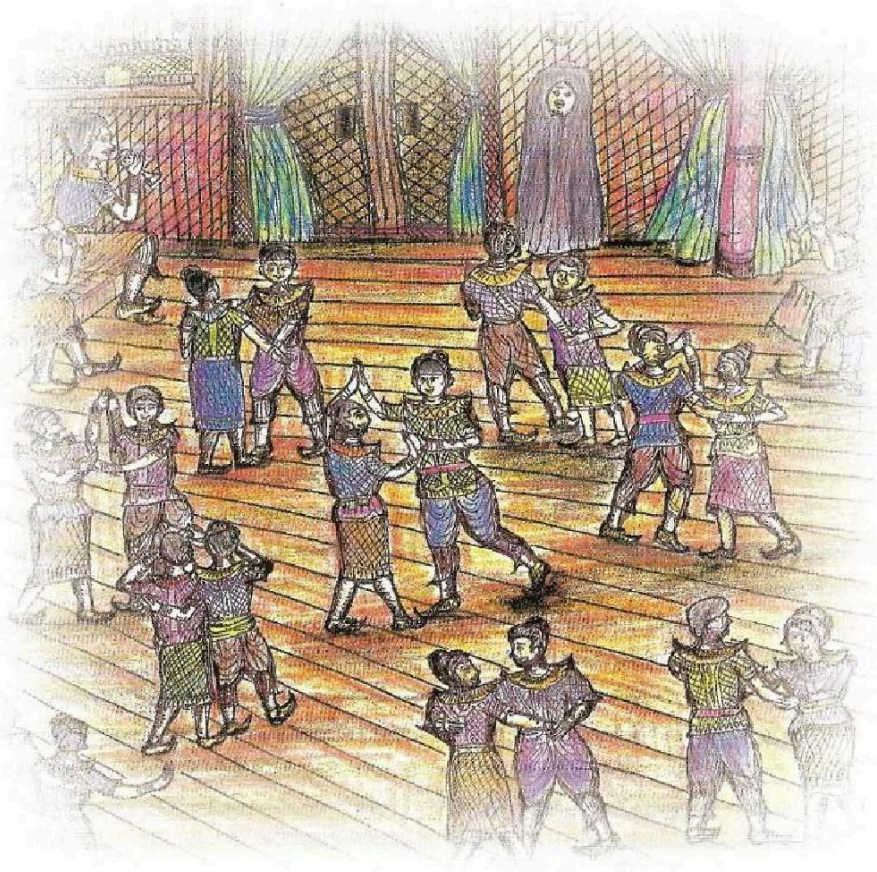
ทหารก็ไปรับอาสา กับพระเจ้าแผ่นดิน พระเจ้าแผ่นดิน
ก็จัดให้เขาไปอยู่ข้างห้องเจ้าหญิง เมื่อเจ้าหญิงเอาเหล้า
มาให้ เขาก็ทำเป็นดื่ม แล้วเขาเททิ้งเสีย เมื่อเจ้าหญิงเผลอ แล้ว
เขาก็ทำนอนหลับกรนดัง เจ้าหญิงจึงลุกขึ้นแต่งพระองค์เสียงาม
เจ้าหญิงหวั่นใจจะไปตะแคงที่พระแท่นและห้องก็จมลงไป และมีประตู
และมีบันไดลงไป ทหารจึงเอาเสื้อคลุมคลุมตัวและตามลงไป
และเขาได้ไปเหยียบเอาเสื้อของเจ้าหญิงองค์เล็กเข้า ท่านจึง
พูดว่า ใครมาดึงเสื้อฉัน พี่สาวจึงปอบว่า ไม่เป็นอะไร ตะปู้
ในกำแพงคงเกี่ยว

แล้วเจ้าหญิงทั้ง ๑๒ องค์ กับทหารก็ออกไปข้างนอก
เป็นทุ่งนา ที่ต้นไม้ใบเป็นเงิน ทหารก็เก็บเอาไว้กิ่งหนึ่ง ต่อไป
อีกหน่อยเขาพบต้นไม้ใบเป็นทอง เขาจึงเก็บอีกกิ่งหนึ่ง เขาเดิน
ไปอีก เขาพบต้นไม้มีใบเป็นเพชร เขาจึงเก็บไปช่อหนึ่ง

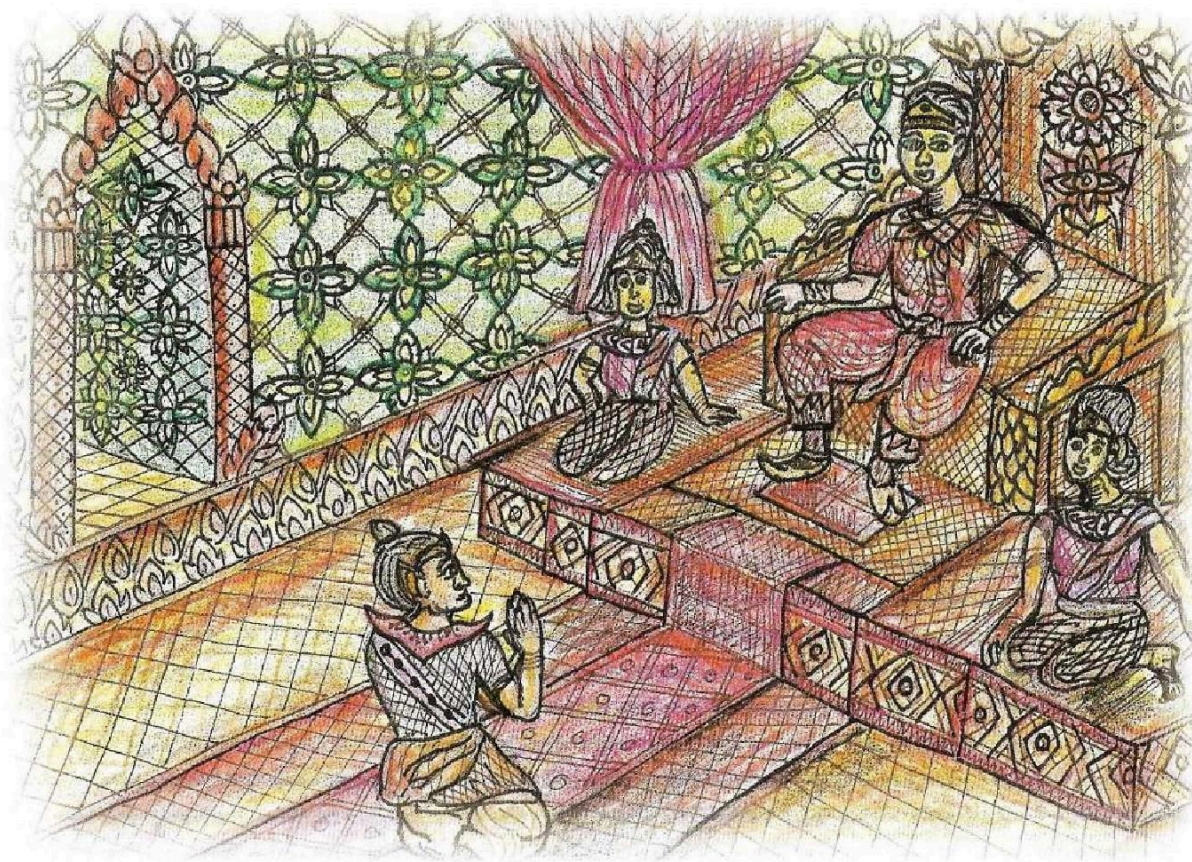

เดินกันไปจนถึงสระสระหนึ่ง มีเรือ ๑๒ ลำ ในเรือมี
 เจ้าชายองค์ละลำ เจ้าหญิงทั้ง ๑๒ ได้ลงเรือของเจ้าชาย
 ทหารได้ลงเรือของเจ้าชายองค์เล็ก เจ้าชายจึงพายไม่ใคร่ไหว

เมื่อถึงอีกฝั่งหนึ่งของสระ เขาแลเห็นตำหนักอันสวยงาม
เจ้าหญิงและเจ้าชายทั้ง ๒๔ องค์ ก็เต้นรำ ทหารก็เต้น
เหมือนกัน แต่ไม่มีใครเห็นเลย เพราะเขาใส่เสื้อวิเศษ เจ้าหญิง
เต้นรำเสียจนรองพระบาทสีก ก็หยุดพักเสวยน้ำในถ้วยทอง
เมื่อเสวยเสร็จแล้ว ทหารก็เอาถ้วยไว้ แล้วเจ้าหญิงก็เสด็จกลับ
ตำหนัก ทหารก็ตามมาด้วย

ทหารได้ตามเจ้าหญิงไปที่เต้นรำทั้ง ๓ คืน และทุกคืน
เขาได้เอาของมาสำหรับเป็นพยานด้วย

เมื่อครบกำหนด ๓ ค่ำแล้ว ทหารก็มาเล่าถวายพระเจ้า-
แผ่นดินว่า เจ้าหญิงไปแต่งงานที่ไหน และเอาของต่างๆ ที่เก็บ
มาถวาย พระเจ้าแผ่นดินทรงเรียกพระธิดามาถามว่า จริงไหม
พระธิดาตอบว่า จริง พระเจ้าแผ่นดินจึงให้ทหารเลือกพระธิดา
ทหารพูดว่า ฉันจะแก่แล้ว ฉันจะแต่งงานกับพระธิดาหัวปี

เมื่อพระเจ้าแผ่นดินสวรรคต ทหารก็ได้ขึ้นครองราชสมบัติ

ที่ปรึกษา

ท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงคราม

คุณหญิงเกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา

นายวินัย รอดจ่าย

นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ

นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้วาดภาพประกอบ

เรื่อง หม้อแบ่งไอ้ต และเรื่อง เจ้าหญิง ๑๒ องค์

เด็กหญิงอลิสสา สอนศาสตร์

เด็กหญิงนิจจารีย์ รักขุนส้อง

เด็กหญิงจิรัชยา บุญมาก

เด็กหญิงภัสรา บุญทอง

นางสาวธัญญลักษณ์ ศรีนวลขาว

นางภัคนลิน ทองศรีจันทร์ ครูที่ปรึกษาและคณะครู

โรงเรียนสิริวัฒนา ๒ จังหวัดสงขลา

เรื่อง ตาเดียว สองตา และสามตา และเรื่อง พระเจ้าแผ่นดินไม่เสวยพระกระยาหาร

นางสาวอริศรา ชีวะพฤษ

นางสาวศศิรัช ไชยขันแก้ว

นางสาววริน เชาวนะ

นายเศรษฐศิริ สายกระสุน ครูที่ปรึกษาและคณะครู

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

คณะกรรมการ

นางปราณี ปราบริปู

นางบุษบา ประภาสพงศ์

นางสาวนิจสุดา อภินันทาภรณ์

นางธนาภรณ์ กอวัฒนา

นางสาวอรุณวรรณ ผู้ต้นดี

ศิลปกรรม

นายพนิจ สุขะสันต์

นิทานสำหรับเด็ก พระนิพนธ์แปลและเรียบเรียง

ใน สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

เล่ม ๑ เรื่อง

๑. ไก่แดง
๒. หมูสามตัว
๓. ทำไมช้างถึงมึนงง
๔. ผู้ชายที่ไม่ชอบงาน

เล่ม ๒ เรื่อง

๑. หม้อแบ่งไอ้ต
๒. พระเจ้าแผ่นดินไม่เสวยพระกระยาหาร
๓. ตาเดียว สองตา และสามตา
๔. เจ้าหญิง ๑๒ องค์

เล่ม ๓ เรื่อง

๑. ทำไมสุนัขจิ้งจอกจึงมีหางขาว
๒. นางงามและหมี
๓. ดึก วิททิงตัน และแมว
๔. เจ้าหญิงนอนหลับ ๑๐๐ ปี
๕. พระอุทุมมุนาย (แต่งเอง)

วันหนึ่ง สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
ในเมื่อข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษออก
และรู้จักนิทานฝรั่งมาก น่าจะมาแบ่งให้เด็กไทยทราบบ้าง
ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นและยินดีมาก

ณ อนุสาวรีย์

